

ZOFKA NANUT: Na štorja od nona

v solkanski govorici

Ma sëm usa polufti; si muæreste misælt, da mæ je na uradnica skora værgla skuæz uratø. Zdej vam povjem use po vrsti, kækuæ mæ je gnjavla sæz nemi šaldu šutastimi uprašanjami.

Damø je biu tæmičkin mulo æmpik sitæn an nevjesta je rekla, da je višno bolæn an da ga pelje h duæhtarju. O ne ne, sëm rekla, ti buædi kar damø an nardi kajšno djælo; u ambulantu muære jæt na peršona, ki jøma autoritetu, an tuæ sëm u tej hiši jæst.

An sëm primla mulota za ræku an smo šli. Ma ku nas je vidla tista impjegata u ambulanti, je záčænla sitnart, da čjæ je mama, da sëmø ona vjæ use od mulota. Ma bejšte bejšte, vi mæ sëmø uprašte an jæst vam bom že povjæla use, ku sæ toká. An sæ je záčænlo.

Tæprvo je padlo: Rójen? Ben, gvišno da je rójen.

Kædaj? Jæst nisëm mogla kar ustrelt tisti datum, mogla sëm numælo poštudjærat; an sëm sæ zmisænla, da je biu maj, da je lilo ku sæs škafa, da sëm tekla u bolnicu sæz nim velikim boketæm tromærju, zatuæ ki tatu glih tiskat ni blo damø, je šou njækøm službéno. An sëm nevjesti tæprvo vrgla, zaki ni mogla ródit æn dæn prej al æn dæn pole, da na bi rodila glih na pætæk, trinejstiga u mjæsci. Magari jæst nisëm vraževjærna, ma ænkúli na vjæš, ki sæ lohkor sæs takiga scimi.

Pole šlišim uprašanje: Oče? Tuæ mæ je prou pogrjælo an sëm povjæla, da je tata moj sin, an tuæ ku prbito. Pole sëm pogruntala, da je tjæla zvjædet za ime od tatu, an sëm tik tak povjæla, da je Franc. Ma Franc je biu tudi moj tata an kær sëm rodila sina, je tou po usi sili, da sæ bo klicu Franc. An tækuæ je tudi tæmičkin Franc. Ben ma ki česte, sa je ljæpo ime!

Pole je tjæla vjædet za priimk. Tiskat mi je šlo na smjæh, sa sëm vjædla, da bo rastægænla licæ, kær bo šlišala, da sæ kliče Popær. An sæ je rjæs na væs glas zasmæjala. Ma jæst sëm ji prou hitro povjæla usu štorju okú imena sæs tistih cajtu, kær je sin hodu u šuælu. U razredi sæ mjæli še Čebulu, Česnik, Oct an kær je učitel sprašavu, je reku sëmø: Začimbø h tabli! An če nisæ znæli, jëm je zabrusu, da je slabo začinjeno an da menka Sou. Ma da bi na vjædu, kolko soli jøma moj sin u glavi!

Pole je tjela vjadet, kaku je biu rojen. Jast sam rekla, da ga gvisno ni prnesla storklja, rojen je biu an pika. Ma ona ni genjela, tjela je vjadet, ce je prsu na svjat pret cajtam al po cajti. Ma muajbuoh, zapište Normalno, sam ji rekla.

An pole: Kolko kil? Uuu, tudi tega nisam vjadla. Ma sam vidla, da je otrok biu lepuo okruagu, saz ljepimi rusimi licami an ga je blo kar kej za primt, anti je jemu kar nih deset kil. O, da bi tega ankuli na gusenla! Tiskat je zgubila žiucə, uzdigəno ju je polufti an je zacənla kərcət, da sam numəlo čeres ljəs, da səs tolko kilami na pride na svjat nobedən. Ben dobro dobro, zapište, kar česte, sam ju kalmjerala.

Pole zašlišim: Dojen? Ma ki sam tjela rečt – višno, sa klobas an bišteš še dənəs na ja. Rjəs pa je, da sam kar əncajt hodila h susjedəm po doməče mljəko. Duə je piu tisto mljəko ot kravə, pa bi na znəla pövet.

Pole mə je prašala, ce je bi cjəpljen. Tuə mə je pa prou raskurlo. Ma ki sprašava takə šutarijə! Sa vjəste, da cjəpjə usə od kraja, an ce ga na neseš, jəmaš səmə sitnosti.

An sə je nazaj zihkala, da muəre pret soja mama, da nuca pravə podatkə an nej grəm prou hitro pönju. O ne ne, sam rekla, po uradah muəre hodit na prava peršona, an tuə sam u naši hiši jast. An ki bi reku moj sin, an moja autoriteta, kaku bi potle sploh laufalo naprej u tej hiši.

Ma ona mi je pokazala uratə an zdej sam tolé.

Jəžuš, Jəžuš, sa sam kar pozabla na mulota, čjə je? Lohkor pa, da ga je uselih peljala nuətər h duəhtarju. Bom še əmpik počakala, bom vidla, ki bo.